

שִׁבְעַ וְאַנּוּן אֲרִבִּיסָר

כי הנה בחגים הוא סוד 'שבעה ושבעה מוצקות', דהיינו שגם השכינה העליונה בינה הכוללת את הז"ת וגם השכינה התחתונה מלכות הנקראת בת שבע מאחר שהיא נשפעת מהז"ת, הם משפיעים בחגים, ובזה נמצא שיש י"ד בחינות של הארות בכל חג וחג, דהיינו שפסח ר"ה ושבועות הם סוד יד גדולה דחסד יד החזקה דגבורה יד רמה דת"ת. עמודא דאמצעיתא כליל תרִוּוּיָהּ בִּי"ד יְהוָה, יו"ד ה"א וא"ו ה"א וזה העמוד האמצעי ז"א הוא כולל את שניהם כי הנה הוא לוקח את שפע הבינה ומשפיעו במלכות, ואלו הי"ד בחינות נכללות בִּי"ד אותיות של שם ד' אותיות הוי"ה הפשוט וי' אותיות דשם מ"ה המלא דז"א, וכן ג"פ י"ד הוא מ"ב ויחד עם החג"ת של הג' ידות הוא סוד שם מ"ה דחכמ"ה שלשם מעלים את הז"ת בחגים ובדלקמן. וְכֹל שִׁבְעַ מְסֻרָא דְשִׁכְיָנָתָא כי הנה כל מנין שבע הוא מצד השכינה. הָדָא הוּא דְכֶתִיב (תהלים קי"ט) שִׁבְעַ בַּיּוֹם הִלְלִיתִּי, לְקַבֵּלָהּ עֲבָדֶיךָ שִׁבְעַ הַקָּפוֹת כי זהו מש"כ 'שבע ביום הללתיך', [תיז] דהיינו שסוד מנין שבע הוא במלכות שהיא שם אדנ"י כמנין ה"ל ולכן כנגדה אנו עושים שבעה הקפות במזבח בהושענא רבא.

 אור הרשב"י

[תיז] וכדפרש"י מסכת ברכות דף יא עמוד א' ביום הללתיך (תהלים קי"ט) עכ"ל. והוא בשחר מברך שתים וכו' - כדאמר בברכות ירושלמי: שבע ברכות הללו על שם שבע מאחר שכל שבע הוא מצד המלכות שהיא סוד ה"ל.

הלימוד היומאי

לע"נ ר' נעים אליהו בן מוזל זצ"ל

כל עניני סוכות הם שבע

סוכ"ה יאחדו"נהי, כ"ו ה"ס וכן כל עניני סוכות הם שבע, כי הנה סוכה

הוא כמנין יאהדונה"י, שהוא סוד שם הוי"ה כמנין כ"ו ושם אדנ"י כמנין ס"ה,

ולכן מצד הזו"ת הוא שבעת ימי החג. **וְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא לִוְלָב,**

וּשְׂכִינָתָא אֶתְרוּג וכן הקב"ה שהוא הו"ק, הוא בסוד הלולב ומיניו, והאתרוג הוא

סוד השכינה, ובזה נמצא שלולב ומיניו ואתרוג הוא בסוד הזו"ת. **לִוְלָב דּוּמָה**

לְגוּפָא וְאֶתְרוּג לְלֵבָא. וּבְגוּפָא אֵית ח"י חוּלִיין, לִוְלָב

ח"י נְעֻנְעֵין דְּלִוְלָב והנה הלולב הוא דומה לגוף, שהוא סוד ו"ק והאתרוג

דמלכות דומה ללב, מאחר שהיא עומדת כנגד שש"ת דת"ת שהוא כנגד הלב, ובעמוד

השדרה שבגוף יש ח"י חוליות ומשום כך מנענעים בלולב ח"י נענועים. **וּבְנִטְיִלָּת**

לִוְלָב ח"י נְעֻנְעֵין, בְּאֵנָא ה', ח"י נְעֻנְעֵין, בְּהוּדוּ לְה',

ח"י נְעֻנְעֵין. תְּחִילָה וְסוֹף כי הנה בנטילת הלולב מנענעים ח"י נענועים,

ובאנא ה' מנענעים ח"י נענועים, [תיח] ובהודו לה' מנענעים ח"י נענועים דהיינו בהודו

הראשון שבהלל מנענעים ח"י נענועים, ובהודו האחרון שבהלל מנענעים ח"י נענועים.

אור הרשב"י

א'. והנה טוב הוא שאחר עלות השחר שהוא כבר יום קודם שתתפלל תטול הלולב בתוך הסוכה ותברך עליו ואח"כ הד' נענועי של הלל יהיו בבית הכנסת ומה טוב היה אם היית מתפלל בסוכה כדי שתתפלל ותטול הלולב בברכתו בשעה הראוי' אליו שהוא אחר תפלת שחרית קודם ההלל.

[תיח] אמנם בשעה"כ דרוש א' דסוכות כתב האריז"ל שמנענעים ב' פעמים באנא וז"ל: גם סדר ו"ק אלו נזכרו בס"ה סך מספר הפעמים של נטילת לולב הם טעם א' בעת הברכה ואח"כ ד"פ אחרות באמצע סדר ההלל והם בהודו לה' כי טוב הא' פ"א ובאנא ה' הושיעה נא כפול ב"פ ובהודו לה' כי טוב האחרון פעם

הלימוד היומ

לע"נ ר' נעים אליהו בן מוזל זצ"ל

ע"ב, לְמִבְרַח בְּהִזֵּן ע"ב מְמַנֵּן דְּמִמְנֵן עַל רוּחֵינָן בִּישׁוּן
וּטְלָלִין בִּישׁוּן וביחד הם ע"ב נענועים והוא בכדי להכניע ולהבריח את ע"ב

הממונים שהם ע' שרים וסמא"ל ולילי"ת הממונים על הרוחות והטללים הרעים[תיט].

סוכה בחינת בינה, ושמיני עצרת בחינת מלכות

שְׁבַעַת יוֹמֵי דְסוּכָה שְׁבַע סְפִירָן וכן שבעת ימי הסוכות הם בסוד
הז"ת. סָכָה אִימָא עֲלָאָה דְּמִסְכָּכָא עֲלִיָּהּוּ כי הנה

הסוכה היא סוד הבינה המסככת על בניה שהם הז"ת. נְסוּךְ הַמִּים וְנִיסוּךְ

הַיֵּין מְסֻטָּרָא דִּימִינָא וּשְׁמָאֵלָא ובהם יש ניסוך המים מצד החסד

שבימין, וניסוך היין מצד הגבורה שבשמאל, וְחַג שְׁמִינִי חַג עֲצָרָת,

שְׂכִינָתָא תַתָּאָה, בְּרֵתָא דְּמִלְכָּא וּמְטְרוֹנִיתָא ואלו החורג

משפיעים במלכות שהיא סוד שמיני חג עצרת, כי שמ"ע הוא מצד השכינה התחתונה מלכות

שהיא בת למלך והמלכה או"א.

אור הרשב"י

ועי"ש מה שתירץ המהרש"ו.

והם לא נענועו אלא באנא ה' הושיעה נא. וכו'
אמר רבי יוחנן: מוליך ומביא – למי שהארבע
רוחות שלו, מעלה ומוריד – למי שהשמים
והארץ שלו. במערבא מתנו הכי, אמר רבי
חמא בר עוקבא אמר רבי יוסי ברבי חנינא:
מוליך ומביא – כדי לעצור רוחות רעות,
מעלה ומוריד – כדי לעצור טללים רעים.

[תיט] כדאיתא בסוכה דף לז עמוד ב' והיכן
היו מנענעין? בהודו לה' תחילה וסוף, ובאנא
ה' הושיעה נא, דברי בית הלל, ובית שמאי
אומרים: אף באנא ה' הצליחה נא. אמר רבי
עקיבא: צופה הייתי ברבן גמליאל ורבי
יהושע, שכל העם היו מנענעין את לולביהן,

הלימוד היומי

לע"נ ר' נעים אליהו בן מוזל זצ"ל

סוד קיום המצוות על דרך הקבלה שבזה הוא סוד בנים

אֵלֶּה מוֹעֲדֵי ה' מְקֻרָּאֵי קֹדֶשׁ אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ אֹתָם בְּמוֹעֲדָם, לְצִיפָּרָא דְּמַצְפָּצִין לָהּ בְּנֶהָא בְּכָל יוֹמָא בְּכַמָּה צְפָצוּפִין, וְאִיהִי רַבִּיעַת עֲלִיָּיהוּ הנה מש"כ אלה

מועדי וגו', הוא משל לציפור דשכינה שמצפצפים לה בניה ישראל כמה צפצופים של קול

תורה ותפילה בכל יום, ועי"כ היא רובצת עליהם ושוכנת בתוכם, ומשום כך זו בחינת

המועדים דשכינה שורה על ישראל. **בְּתָר דְּאִתְרַבִּיאוּ גְּדַפִּיָּיהוּ**

דְּבִנְהָא, פֶּרְחוּ כְּלָהוּ בְּתָר אִימָא וכאשר גודלים כנפי בניה, שהם סוד

קיום המצוות על דרך הקבלה שבזה הוא סוד בנים, אז עי"כ יש בכוחם לפרוח אחר אמם,

דהיינו שהגם שאמם השכינה בגלות יש בכוחם לנדוד אחריה, ומשא"כ בעלי המשנה

והמקרא הם סוד אפרוחים וביצים שאין בכוחם לנדוד עם השכינה.

משל לצייד חכם

צִייד חָד חָהָה חֲכִים, בָּעָא לְצִיידָא לֹון [תכ]כי הוא משל לצייד

אור הרשב"י

וסוד המשכתם הוא ע"י קשר התפילין ובוה השכינה צווחת לבניה שיבואו עימה מאחר שהיא אינה יכולה לדור עם בעלי המקרא והמשנה אלא רק ע"י נשמות האצילות דבעלי קבלה, ואז הם באים אליה ע"י ק"ש שבזה הם ממשיכים לה את ו"ק דאצילות בו' תיבות דשמע ישראל.

[תכ] ובכדי להבין את המאמר הבא נקדים את מש"כ הרמ"ק בענין השראת השכינה על בעלי הקבלה שמכל מקום גם לאותם בעלי המקרא והמשנה יש להם תיקון לצוד את השכינה שתשרה עליהם, והוא שהם צריכים לצוד את הבנים שהם בעלי הקבלה דאצילות, מאחר שאין השכינה שורה עליהם אלא רק ע"י נשמות האצילות הנקראים בנים,

הלימוד היוממי

לע"נ ר' נעים אליהו בן מוזל זצ"ל